

हे०च०

जा० २

मेहलायुधे । पशुभेदेसितेचारैरघवेरेणुकासुते ॥ ३३४ ॥ रामन्तुवा
सुकेकुष्ठेरमाहिङ्गुलिनिस्त्रियोः । रुकमलोहेसुवर्णेचरुमास्याह्नव
णाकरे ॥ ३३५ ॥ सुग्रीवपत्न्यालक्ष्मीःश्रीशोभासंपत्प्रियङ्गुषु । वमिर्वा
न्तेऽनलेवामःकामेसव्येपयोधरे ॥ ३३६ ॥ उमानाथेप्रतिकूलेचारै
वामानुयोषिति । वामीष्मृगाल्यांकरभीरुसभीवउवासुच ॥ ३३७ ॥
शमीद्रुभेदेवलुल्यांशिव्याश्यामोऽम्बुदेशितौ । हरितेप्रयागवटेकोकिले
वृद्धदारके ॥ ३३८ ॥ श्यामं सैन्धवेमरिचेश्यामासोमलतानिशोः ।
शारिवावागुजीगुन्द्राचिवृत्कृष्णाप्रियङ्गुषु ॥ ३३९ ॥ अप्रसूतस्त्रियां नी
ल्यांश्यामोमण्डपकालयोः । शुष्ममोजसिस्तूर्य्येचसमंसाध्वखिलंसदृ
क् ॥ ३४० ॥ सीमाघाटेस्थितौक्षेत्रेस्तृक्ष्णोऽष्टौस्तृक्ष्णमल्पके । अध्यात्मे
कतकेसोमस्त्वोषधीतद्रसेन्दुषु ॥ ३४१ ॥ दिव्यौषध्याघनसारेसमी
रेपितृदेवते । वसुप्रभेदेसलिलेवानरेकिन्नरेश्वरे ॥ ३४२ ॥ हिमंतुषा
रेशीतेचहिमश्चन्द्रनपादपे । होमिःसर्पिषिबह्वौचस्या ॥ ३४३ ॥ दि
स्वरमान्ताः ॥ ३४४ ॥ दूर्यःस्वामिवैश्ययोः ॥ ३४५ ॥ अर्थ्यशिलाजतुन्य
र्थ्यःसंप्रार्थ्यन्याय्यविज्ञयोः । अन्योऽसदृशेतरयोरन्यस्त्वनभवेऽधमे
॥ ३४६ ॥ अर्थ्यमर्घार्थमर्घार्हमास्थंमुखभवेमुखे । मुखान्नरस्यातुस्थित्यामा
र्थ्यासज्जनसंविदैः ॥ ३४७ ॥ आर्थ्यामाकृद्सारिज्यादानेसंगेऽध्वरेऽर्च
ने । इभ्योधनवतीभ्यातुकरेणंसहस्रकीर्तरे ॥ ३४८ ॥ कल्पप्रभातेमधुनिस